

SAVAGEGEAR

Savage Gear Halibut Challenge 2012

ZEEhengelsport

visreis.nl

"Havøysund is the place to be om een heilbot te vangen..."



Onder auspiciën van ons magazine en Visreis.nl en ondersteund door Savage Gear vond van 27 augustus t/m 4 september j.l. in het Noorse Havøysund de meerdaagse wedstrijd om de Savage Gear Halibut Challenge plaats. Zo'n 20 Nederlandse en Vlaamse zeevissers haalden alles uit de kast om hetzij de grootste, hetzij de meeste heilbotten te vangen. Pieter Beelen was een van hen. Zijn persoonlijke doel: een Atlantische heilbot bij schrijven op de steeds langer wordende lijst van door hem 'met de hengel' gevangen vissoorten.

A l weken keek ik uit naar mijn deelname aan de lezersreis van Zeehengelsport, die werd georganiseerd door de broers Joris en Lars Nieuwenhoff van www.visreis.nl. Dat gold echter voor alle deelnemers en toen het eenmaal zover was, zwommen tijdens de vlucht van Amsterdam via Oslo naar Alta de grootste heilbotten niet onder ons in de onmetelijke zee, maar door de hoofden van de deelnemers. Tegen de middag kwamen we aan in Havøysund, het toneel van de Halibut Challenge. Na het installeren in de vakantiehuizen waarin we deze week zouden verblijven, was er zowaar nog even tijd om voor het donker al een aantal uurtjes met de boten te gaan vissen.

We zetten net onze eerste drift in, toen plotseling over kanaal 72 van de marifoon een enthousiaste stem klonk: "Mannen; de eerste heilbot is binnen!" Niet veel later werd de volgende heilbot al gemeld. Vol verwachting en spanning visten we supergeconcentreerd verder. Dit bracht al snel resultaat. Binnen het uur wist Ronald bij mij aan boord zijn eerste heilbot te vangen en te noteren voor boot nummer vijf.

DE STEEN DIE BEWOOG...

Nu wist ik het zeker: "Havøysund is the place to be om een heilbot te vangen". Ik zou deze week haast zeker mijn heilbot droom gaan verwezenlijken... De eerste echte visdag gingen we

meteen voor een 'longtrip'. Het was een stuk varen, om op nagenoeg maagdelijke heilbotgronden te kunnen vissen. Ronald noteerde al snel een tweede heilbot voor onze boot nummer vijf. De wind trok flink aan en was daarmee harder dan voorspeld. Gelukkig had Theo Modder zijn driftzak bij zich en konden we prima drifts maken, met snelheden variërend van anderhalf tot twee knopen. In een versmalling tussen twee eilanden gierde de wind en zagen we zelfs kleine windhozen ontstaan. Schipper Theo besloot hier toch even een drift te maken. Ik liet mijn shad zakken en meteen zat het zaakje vast. Ik sloeg voor de zekerheid aan en voelde twee bonken. Daarna kon ik een



Ronald met een fraai exemplaar.

dood gewicht van 28 meter diepte een heel stuk binnen halen. "Zit er wat aan Pieter?" "Het voelt als een steen!" Toen die steen echter bijna aan het oppervlak was, voelde ik weer twee bonken. Iedereen riep in koor: heilbot! Even later werd de vis voor het eerst zichtbaar in het heldere water en ik hoorde mijn bootgenoten Theo, Youri en Ronald roepen dat het een hele beste was. Ik durfde voorlopig nog even niet te kijken en focuste me volledig op de drill. Alles om me heen verdween en alleen de heilbot en ik bestonden nog voor mij. Toen de vis eenmaal aan het oppervlak lag, probeerde Theo de vis vakkundig te landen. De heilbot vond Theo niet aardig en werd woest. De grote platvis sprong half boven water en dook met een absurde kracht in een gierende run terug naar 28 meter diepte. Deze kracht is met geen enkele andere vis te vergelijken die ik eerder heb gevangen. Wat een diesel! Enkele zenuwslappende minuten volgden. Ik wilde deze vis echt niet verspelen en de stress was van mijn gezicht af te lezen. Het zou mijn eerste heilbot zijn en het was meteen een vis die ruim over de meter ging. Toen de vis voor de tweede keer aan het oppervlak verscheen, liet Theo zich geen tweede keer foppen. Yes! Mijn aller-

eerste heilbot was binnen. De vis bleek 111 cm lang en aan de hand van de tabel met lengte/gewicht relaties die Joris tevoren aan iedere boot had uitgedeeld, kwamen we op een gewicht van bijna 16 kilo. Vervolgens mocht de vis weer zwemmen en dook met een noodgang weer de diepte in. De eerste officiële visdag en voor mij was deze trip nu al geslaagd. De hele boot genoot zichtbaar van het spektakel. Ook op de andere vijf boten werden vandaag mooie resultaten geboekt.

MATERIAAL

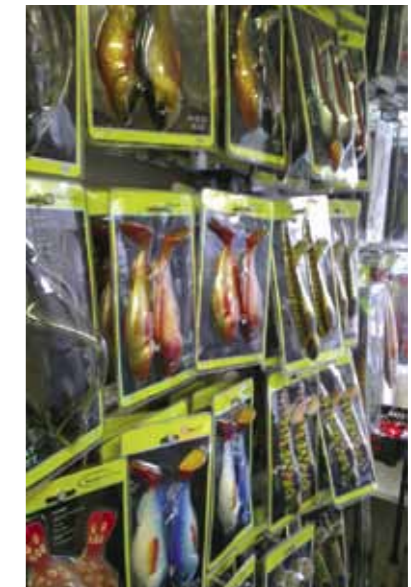
Tot de startset die aan iedere deelnemer door Savage Gear beschikbaar was gesteld, behoorden ook de bekende Cutbait Herring Shads van dit merk, waarmee de laatste tijd zoveel heilbotten zijn gevangen. De meeste deelnemers visten met deze grote softbaits, maar er waren ook

Zorg er dan wel voor dat dergelijke cutbait is voorzien van een (extra) stevige haak en assisthaak.



vissers die de voorkeur gaven aan Storm shads. In die keuze werden de deelnemers volledig vrij gelaten. Voor welk type je ook kiest: bij helder weer hebben lichte kleuren de voorkeur en bij donker weer worden wat natuurlijkere kleuren ingezet. Zelf trok ik me echter niet zoveel aan van deze 'wet', want naar mijn ervaring is het bij het vissen op forel namelijk juist andersom. Met helder weer gebruik je dan vaak donkere spinners; het mag op heldere dagen vooral niet te veel blinken. En bij donker weer moet het kunstas dan juist weer meer opvallen en dus ook blinken. Vergeet ook de kleuren effen zwart en knal rood niet. Omdat het een trage visserij kan zijn, heb ik niet teveel gewisseld. Zo houd ik mijn vertrouwen en verlies ik geen tijd door te wisselen. Op plaatsen waar je weinig last hebt van bijvangst in de vorm van bijvoorbeeld gul en koolvis, kun je

De vis bleek 111 cm lang en aan de hand van de tabel met lengte/gewicht relaties die Joris tevoren aan iedere boot had uitgedeeld, kwamen we op een gewicht van bijna 16 kilo.



In Havøysund is een groot assortiment aan shads te vinden.



Ondanks hun extreme moordlustige uiterlijk zijn deze superplatten soms geniepig voorzichtig!

gerust een klein aas gebruiken voor de voorzichtige heilbotten. Niet zelden worden namelijk juist de grote, sluwe heilbotten op een klein aasje gevangen. Zo wist een Engelsman diezelfde week een heilbot van 135cm te vangen aan een klein shadje van nog geen 10 cm. Zorg er dan wel voor dat dergelijk klein kunstaas is voorzien van een (extra) stevige haak. Ik had mijn shads voorzien van een zogenoemde assisthook van een speedpilker. Het kevlar lusje van die assisthook leg je om de haak van de shad. Daarna zet je de haak even met bindelastiek vast op de staart. Dit belemmert de actie van de shad niet

of nauwelijks. Sommige heilbotten schuiven er flink overheen en dan kan een dreg voor problemen zorgen. Wij willen de heilbotten immers onbeschadigd terugzetten. Dreggen zorgen ook voor meer, al dan niet vals gehaakte, bijvangst en je zit eerder vast, zeker als de dreg aan de onderkant van de shad hangt. Als hoofdlijn heeft gevlochten Dyneemalijn de voorkeur, opdat je optimaal contact kunt houden met je kunstaas. Ik viste met een minimale trekkracht van 25 kg, met een korte voorslag van één mm heavy duty nylon. De hengel dient minimaal uit de 20 ponds klasse te zijn en de reel -of als je dat prettiger vindt: molenmoet bestand zijn tegen het heilbotgeweld en dus beschikken over een zeer degelijke as en rotor. Zelf gebruikte ik deze trip een Black Cat meervalstok (!), in combinatie met een Fin-Nor molen.

TECHNIEK

De shad wordt eerst met behulp van een voldoende zware loodkop naar de bodem gestuurd, waarna je met de hengel enkele geleidelijke bewegingen maakt in de buurt van de bodem. Vervolgens draai je de shad rustig een stukje op en geef je opnieuw enkele halen. Dat proces herhaalt zich, tot de shad op zo'n vijf tot zeven meter van de bodem is gekomen en dan laat je het kunstaas gecontroleerd weer

terugzakken. Op dieper water (zeg meer dan 25 meter) kun je de shad ook wat hoger opdraaien. Stop ook af en toe met draaien als je de shad helemaal omhoog wilt halen, want je weet nooit of een heilbot de achtervolging heeft ingezet. Wilde pilker-bewegingen zijn sterk af te raden. Een heilbot schrikt hier eerder van dan dat je hem zult vangen. Ondanks hun extreme moordlustige uiterlijk zijn deze superplatten soms geniepige beesten. Ze kunnen je shad eerst van alle kanten bestuderen, voordat ze besluiten er al dan niet een aanval op in te zetten. Soms voel je diverse tikjes, maar zet de vis niet door. Blijf dan rustig en zorg dat de shad in de buurt van de heilbot blijft. Het komt vaak voor dat hij nog een aanval doet of dat iemand anders op de boot de vis alsnog vangt.

Bij Ronald zag ik dat hij ze gewoon door liet bijten. In alle rust door laten bijten op kunstaas zou normaal niet in mij opkomen, maar hij kreeg een paar knabbels en wachtte gewoon tot het serieus werd en zette dan de haak. Ik heb zelf mee gemaakt dat heilbotten de shad volgen tot aan het oppervlak! Een Schotse vriend van me heeft spectaculaire heilbotvangsten gedaan door een levende koolvis onder een dobber te vissen. Deze visuele visserij moet sensationeel zijn. Omdat we met vier man



op de boot zaten, heb ik het niet geprobeerd, maar ik vermoed dat het zomaar eens een zeer effectieve en spannende methode kan zijn. Er is deze week wel gevist met een zipslider en een aasvis op de haak, maar het aantal heilbotten dat deze methode opleverde, viel wat tegen. De meeste heilbotten werden dit seizoen gevangen in water van 10 tot 30 meter diepte, boven zand of een gemixte bodem. De grote heilbotten worden in de regel net iets dieper gevangen, meestal zo rond 40 tot 50 meter diepte.

WIND

De tweede dag waaide het erg hard, waardoor de meeste boten het niet aandurfden om uit te varen. Sterker: het advies van de plaatselijke visgids was zelfs om maar naar de kroeg te gaan! Dat kan ik echter ook in eigen land en ik besloot om lekker wat vanaf de kant te gaan vissen. Dat was hartstikke leuk en ik ving heel veel schar, koolvis, kabeljauw, zeedonderpadden en uiteindelijk een heuse mini-heilbot van 25 cm, die zich vergreep aan een stukje koolvis. We hebben ons geen minuut verteeld. De scharren werden 's avonds

heerlijk bereid door sous- chef Youri Holthuizen. Joris en Lars zijn wel uitgevaren en hadden veel gul en schelvis weten te vangen en als kers op de taart pakte ze alsnog ook een mooie heilbot. Na deze winderige dag dacht iedereen al aan morgen.

HEILBOTREGEN

Op dag drie waren de weersomstandigheden werkelijk ideaal en alle boten konden dus naar de gewenste stekken. Al snel ving Ronald bij ons aan boord de eerste heilbot van de dag. Toen de stroming wat af nam, besloot ik een baai uit te gaan werpen met een rode twister die normaal bedoeld is voor gul. Ik wist van een Noorse vriend dat zo'n rode twister verrassend veel heilbot kan opleveren. Meestal zijn dat echter niet de allergrootste exemplaren en als er veel gul zit, is dit aas sterk af te raden. Door de enkele haak en het smalle lijf haken ze altijd goed. Dit actief werpen met een twister leverde me twee mooie heilbotten op. De aanbeten kwamen bij het opdraaien op een meter of vier van de bodem. Ook deze wat kleinere vissen zorgden voor bloedstol-

lende drils. Ronald pakte zijn eerste metervis aan een dode koolvis. Hij viste met zijn andere hengel stug door met zijn shad en niet veel later ving hij na een spectaculaire drill een schitterende vis van 125 cm. De andere boten deden het ook goed. Deze dag was goed voor in totaal 25 heilbotten. Dat zijn toch vangsten waarvan de deelnemers op voorhand eigenlijk alleen maar hadden kunnen dromen. De volgende dag waaide het wat

Niet veel later ving Ronald na een spectaculaire drill een schitterende vis van 125 cm.

Het advies van de plaatselijke visgids was zelfs om maar naar de kroeg te gaan... Het werd echter kantvissen en lekker vis eten.





Vissen op heilbot is een fantastische ervaring, die je niet snel vergeet!



harder, maar na die eerdere superdag waren de verwachtingen hoog gespannen. En 'natuurlijk' bleek het nu een ultra taaie dag te worden. Dat wilde overigens niet zeggen dat er niets te beleven viel! Tijdens het opdraaien van een gul die de twister had gepakt, zag ik een kleine heilbot nazwemmen tot aan het oppervlak. In het kraakheldere water is dit een super mooi gezicht. De vis was te klein om de gul te grazen te nemen, maar het werd nog gekker. Toen ik vervolgens weer een 45 cm lange gul drilde, werd deze tijdens het opdraaien even lichtjes gestopt. Ik draaide gewoon door en zag bij de boot een heilbot, die de meter ruim passeerde. Ik riep: 'heilbot!' en liet de gul even stil hangen. De heilbot ging naast de gul zwemmen en opeens zoog hij de gul in een teug naar binnen. Alsof het een dropje was! Flop! En weg was de gul! De heilbot raasde vervolgens in een bizar tempo de diepte in. Ik had de beugel van mijn molen open staan en wachtte even met aanslaan, omdat de haak ook nog in de gul zat. Ik sloot de beugel en werd verrast door de enorme snelheid die de vis op dat moment had. Ik verloor even mijn balans en viel bijna in zee. De slip gierde het uit. Toen de heilbot de bodem had bereikt, kon ik hem naar boven drillen. Eenmaal aan

het oppervlak, werd de vis echter opnieuw woest en schudde wild met zijn kop. De haak zat licht geprikt in de zijkant van de bek en ook de gul zat er nog aan. We waren er allemaal op voorbereid dat de vis nog een laatste spurt naar de bodem zou gaan maken, maar helaas zorgde het kopschudden ervoor dat de vis los schoot. De gul kreeg ik nog wel terug, maar die was inmiddels morsdood. Ik kon er niet om treuren dat ik deze vis niet landde. Het was een ervaring om nooit meer te vergeten! Joris en Lars wisten vandaag geen vis te vangen, maar voor deze broers van Visreis.nl neem ik mijn petje wel af. Ik zag hoe fanatiek ze visten, hoewel het een moeilijke, taaie dag was. We hadden allemaal meer verwacht van deze dag, maar ja, ook dat is heilbotvissen.

IN BLESSURETIJD

Na de wat mindere successen van de vorige dag, vertrokken de meeste boten op de voorlaatste visdag weer naar de zuidelijk gelegen eilanden, waar we eerder deze week een topdag beleefde. Al snel kregen we op onze boot vier aanbeten en een nazwemmer op een hele mooie stroomnaad net buiten een baai. Helaas wisten we ze niet allemaal in de boot te krijgen. Vooral Theo baalde, want hij verspeelde uitein-

TIPS VAN LARS

Lars Nieuwenhoff viste als organisator buiten de competitie, maar hij wist uiteindelijk maar liefst acht heilbotten te vangen. Ik vroeg Lars wat volgens hem de doorslag had gegeven bij dit resultaat.

Lars: De plek aan boord maakt volgens mij niet zo veel uit, maar de wijze waarop je vist des te meer. 'Omgaan met de stroming & controle van de shad' zijn in mijn ogen de toverwoorden, Zoek plekken op waar het water stroomt, vis daar direct in en ook net buiten die stroming, in de wat rustigere kommetjes langs de randen. Durf ook ondieptes op te zoeken tot zelfs vijf meter diepte aan toe.

Ik beweeg mijn shad altijd rustig en gecontroleerd. Begin na het afzinken op ongeveer één meter boven de bodem, draai dan een paar slagen omhoog, maak weer wat rustige bewegingen, draai dan snel drie a vier slagen op en laat de shad weer enkele meters zakken. Kortom: speel echt met je shad, maar houd voortdurend controle. De meeste heilbotten vang je mijns inziens als je op deze wijze actief en vooral ook attractief zo'n 33 % van de waterdiepte afvist.

En de geheime tip: marineer je shads tevoren twee à drie dagen in de visolie en spuit dat zelfde spul gedurende dag nog enkele keer op de shad...

delijk twee heilbotten. Zelf ving ik een mooi exemplaar van 95 cm aan een oranje Savage Gear shad, maar





Twee prachtvissen; één voor de auteur en één voor Joris Nieuwenhoff van Visreis.nl.

Mooi dat juist Theo als echte soortenjager de soortenprijs binnen sleepte.

de rest van de dag bleef voor ons visloos. Ik was al tevreden met dit resultaat op deze moeilijke dag. Joris en Lars wisten er op hun boot een aantal te vangen en enkele andere boten hadden ook heilbot aan boord gehad. Eenmaal terug in de haven begon het bij Theo te jeuken. Het avontuur was bijna over en we hadden nog maar één visdag te gaan. Theo wilde na het eten nog even het water op om revanche te nemen in de blessuretijd. Dit klonk als muziek in mijn oren. Dat is pas doorzetten, na zo'n lange visdag

vanaf zeven uur in de ochtend. Ik hoopte van ganser dat Theo een herkansing kon krijgen, vanavond. Nadat Joris ons een mooi baaitje had aangewezen op de zeekaart haastten we ons die kant op. Eenmaal aangekomen zette Theo de motor uit en liet zijn shad zakken. Hij maakte drie halen en bam! Ik zag de hengel diep buigen en vroeg verbaasd "heilbot?" "Ja!" Geweldig dat hij meteen beet kreeg en zijn doorzettingsvermogen meteen al werd beloond. Dan blijkt er dus toch gerechtigheid te zijn. Wat een mooie ervaring; we waren

beiden zo blij als een kind! In het donker voeren we terug en even later deelden we onder het genot van een biertje trots ons succes met de andere deelnemers.

DE AFRONDING

Helaas lukte het de allerlaatste visdag niet echt voor onze boot. We kregen maar geen aanbeten van heilbotten en besloten in arren moede even te gaan gullen. Op een diepte van zo'n 75 meter ving we enorm veel vis. Kabeljauw, mooie roodbaarzen, lom, koolvis, schelvis en Theo ving ook nog eens een leng en won zo de prijs voor de meeste soorten, met maar liefst negen verschillende soorten. Eerder die week had Theo ook al schar, zeedonderpad en natuurlijk ook heilbot weten te vangen. Zijn heilbot was goed voor zijn 300e vissoort! Mooi dat juist Theo als echte soortenjager de soortenprijs binnen sleepte. De grootste vis van de Savage Gear Halibut Challenge 2012 werd

gevangen door Jan Kiel. Deze gezellige visser ving gedurende de Challenge slechts één heilbot, maar dat was dan wél meteen een ware garagedeur van 126 cm! Ronald Spakman veroverde met zijn heilbot van 125 cm de tweede plaats. Mijn vis van 111 cm vis bleek goed voor een derde plaats in de Challenge. Eén heilbot van 134 cm werd 'out of competition' gevangen en uiteindelijk bleven slechts twee deelnemers heilbotloos.

Dirk-Jan Pampiermole pakte de meeste heilbotten. Hij ving maar liefst zeven van die grote platten op zijn vreemd uitzierende Scary Jerry shad.

Het hele viskamp ving deze week in totaal 106 heilbotten en binnen onze competitie bestaande uit 17 deelnemers werden 60 heilbotten gevangen. Dat is een enorm aantal, maar het was dan ook hard werken. Iedere dag stonden we om half zes op, zaten om zes uur aan het ontbijtbuffet en om zeven uur gingen we de zee op. Het resultaat mag er dan ook wezen. De week voor ons werden er 100 gevangen, maar hierbij zaten een paar echt grote vissen van 150 cm plus.

De prijsuitreiking vond diezelfde avond plaats. Er waren mooie prijzen te verdelen, waaronder Okuma molens en Jig Stick hengels van Savage Gear. Joris en Lars hadden iets meer heilbotten verwacht, maar waren gezien de omstandigheden toch erg tevreden. Het blijft natuurlijk vissen. Het weer was niet ideaal, maar ook zeker niet slecht. Ik ben zelf erg tevreden met vijf heilbotten en een onvergetelijke ervaring. We visten weliswaar een competitie, maar de sfeer was erg gemoedelijk en iedereen hielp elkaar en verzorgde elkaar van informatie via de marifoon.

Havøysund is echt gericht op maximaal viscomfort. Verwacht er niet superveel luxe, maar wat betreft materiaal worden geen concessies gedaan. Dat materiaal is werkelijk subliem: mooie boten, betrouwbare



Dirk-Jan ving maar liefst zeven van die grote platten op zijn vreemd uitzierende Scary Jerry shad.

motoren en degelijk materiaal om de heilbot te landen.

De organisatie door Visreis.nl was in één woord perfect en alle deelnemers aan deze Lezersreis kijken dan ook terug op een heel bijzondere ervaring. Dank ook aan sponsor Savage Gear, voor zowel de beschikbaar gestelde startset, als de imposante prijzentafel! Bezoek eens de facebookpagina van visreis.nl en kijk vooral ook op www.youtube.com/visreis voor

de bewegende beelden van deze spectaculaire reis. Wilt u dit gave evenement ook zelf eens meemaken en bijna zeker zijn van een heilbotvangst? Geef u zich dan op voor de tweede editie van deze **Savage Gear Halibut Challenge**. Die vindt plaats van 26 augustus tot en met 3 september 2013 en er zijn dan maximaal 40 plaatsen beschikbaar. Kijk maar eens op www.visreis.nl

Alle fotografie: auteur en de andere deelnemers aan deze Lezersreis.

Pieter Beelen



Jan Kiel met de winnende heilbot van 126 centimeter!

